

GULATING LAGMANNSRETT

BESLUTNING OG KJENNELSE

Avsagt: 24.02.2011 i Gulating lagmannsrett,

Saksnr.: 11-016621ASD-GULA/AVD1

Dommere:

Lagdommer
Lagdommer
Lagdommer

Haakon Meyer
Kjell Frønsdal
Margareth Christophersen

Ankende part

Rune Leander Hansen

Ankemotpart

Trude Monica Hansen

Advokat Odd Arild
Helland

Saken gjelder krav om fast bosted, samvær og foreldreansvar.

Haugaland tingrett avsa 8.12.2010 dom og kjennelse med slik slutning:

”I hovedsaken:

1. Frøydis Hansen f 25.12.1993, Stauda Sofie Hansen f 24.05.1997, Alfredo Ao Hansen f 17.08.1999, Mariel Rose Hansen f 21.12.2001, Urda Lilje Hansen f 14.06.2003, Solborg Sera Hansen f 28.02.2006 og Tormod Hansen f 17.04.2008 skal bo fast hos Trude Monica Hansen.

2. Trude Monica Hansen skal ha foreldreansvar alene for Frøydis Hansen, Stauda Sofie Hansen, Alfredo Ao Hansen, Mariel Rose Hansen, Urda Lilje Hansen, Solborg Sera Hansen og Tormod Hansen.

I sak med krav om midlertidig avgjørelse:

3. Frøydis Hansen, Stauda Sofie Hansen, Alfredo Ao Hansen, Mariel Rose Hansen, Urda Lilje Hansen, Solborg Sera Hansen og Tormod Hansen skal bo fast hos Trude Monica Hansen inntil rettskraftig avgjørelse i saken foreligger.

For begge saker:

4. Rune Leander Hansen dømmes til å erstatte Trude Monica Hansens saksomkostninger med kr 18.356,25 - attentusentrehundreogfemtiseks 25/100 - med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra forkynnelsetidspunkt og til betaling finner sted.”

Rune Hansen har den 11.1.2011 anket tingrettens dom og begjært midlertidig avgjørelse. Begjæringen om midlertidig avgjørelse oppfattes å være en anke over tingrettens kjennelse.

Rune Hansens påstand:

I hovedsaken:

”1. Frøydis Hansen f. 25.12.93, Stauda Sofie Hansen f. 24.05.97, Alfredo Ao Hansen f. 17.08.99, Mariel Rose Hansen f. 21.12.01, Urda Lilje Hansen f. 14.06.03, Solborg Sera Hansen f. 28.02.06 og Tormod Hansen f. 15.04.08 skal bo fast hos Rune Leander Hansen.

2. Primært: Far skal ha del i foreldreansvaret for Frøydis Hansen, Stauda Sofie Hansen, Alfredo Ao Hansen, Mariel Rose Hansen, Urda Lilje Hansen, Solborg Sera Hansen og Tormod Hansen.

2. (3. lagm. bem.) Subsidiært: Far skal ha foreldreansvaret for Frøydis Hansen, Stauda Sofie Hansen, Alfredo Ao Hansen, Mariel Rose Hansen, Urda Lilje Hansen, Solborg Sera Hansen og Tormod Hansen.

3. (4. lagmn. bem.) Far ivaretar barnas rett til kontakt og samvær med sin mor.

I forbindelse med begjæringen om midlertidig avgjørelse er det nedlagt likelydende påstand som i hovedsaken.

For begge saker, er det nedlagt slik felles påstand:

”4. (5. lagm. bem.) Trude Monica Hansen erstatter Rune Leander Hansens sakomkostninger med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra forkynnelse av dom og til betaling finner sted.”

Rune Hansens påstandsgrunnlag:

Tingretten har ikke vektlagt fars og barnas saksfremstilling, rettigheter, behov, ønsker, fars vitner og beviser. Den har heller ikke vektlagt kontradiksjon, likhet for loven og likeverd. Tingretten var forutinntatt til far og mor, samt favoriserende og oppskrytende til mor. I tillegg anføres at tingretten forholdt seg falskt dokumenterende, kneblende, diskriminerende, forhånende og trakasserende til far.

Dette gjorde tingretten i en viss grad og på en viss måte med basis i falsk dokumentasjon, terror, iscenesettelser og trusler fremsatt og videreført av lederen for barnevernet og sosialtjenesten i Vindafjord.

Mor har kidnappet og kneblet barna i strid med lov og konvensjoner fordi hun følte seg truet av barnevernlederen og sin egen advokat.

Det anføres at samtlige myndighetsinstanser i Norge automatisk og ukritisk har lagt barnevernets saksfremstilling til grunn.

I anken er det gjengitt sitater fra brev til annen offentlig myndighet og ulike notat, som lagmannsretten ikke finner grunn til å gjengi.

I medhold av barneloven § 64 må tingrettens dom umiddelbart endres. I tillegg anføres å foreligge særlige og vesentlige grunnet etter menneskerettsloven og barnekonvensjonen.

Det er vist til dom inntatt i Rt. 2000 side 996 og forrangsbestemmelsen i menneskerettsloven § 3.

Mor har ikke utvist en aktiv lojalitet og medvirkning til samvær.

Avgjørelsen av fast bosted, foreldreansvar og samvær må avgjøres ut fra hva som er det beste for barna.

Trude Monica Hansens påstand:

- ”1. Anken nektes fremmet.
2. Begjæring om midlertidig avgjørelse etter bl § 60 tas ikke til følge.
3. Rune Leander Hansen erstatter Trude Monica Hansen/det offentliges saksomkostninger fastsatt etter rettens skjønn.”

Trude Monica Hansens påstandsgrunnlag:

Det er vist til tingrettens dom som er korrekt både med hensyn til saksbehandling, bevisbedømmelse og rettsanvendelse. Intet av det som er anført i anken tilsier en endret vurdering av spørsmålet om daglig omsorg og samvær for partenes mindreårige barn.

Anken bør nektes fremmet i medhold av tvisteloven § 29-13 annet ledd.

Ved lagmannsrettens brev av 15.2.2011 ble ankende part i medhold av tvisteloven § 29-13 fjerde ledd varslet om at retten overveide å nekte anken fremmet. Ankende part fikk frist til å uttale seg innen 22.2.2011. Kopi av brevet ble sendt ankemotparten.

Ved prosesskriv av 16.2.2011 har ankende part blant annet vist til bestemmelser i menneskerettsloven. Innholdet i skrevet for øvrig oppfattes å tilkjenne at det ikke er grunnlag for å nekte anken fremmet. Ankemotparten har ved prosesskriv av 17. s.m. påstått saken avvist.

Lagmannsrettens vurdering:

I medhold av tvisteloven § 29-13 annet jf. femte ledd annet punktum kan lagmannsretten nekte å fremme en anke dersom den enstemmig finner det klart at anken ikke vil føre frem.

Tingretten har i sin dom gitt følgende redegjørelse for sakens bakgrunn:

”Saken gjelder tvist om fast bosted for, samvær med og foreldreansvar for sju av partenes ti felles barn. I tillegg til fem døtre og to sønner født i tiden fra 1993 til 2008 har partene tre voksne barn, en sønn født i 1986, en datter født i 1988 og en sønn født i 1991.

Haugaland tingrett avsa den 08.05.2009 dom med slik *slutning*:

1. *Gudmund Cusanus Hansen, Frøydis Hansen, f. 25.12.93, Stauda Sofie Hansen f. 24.05.97, Alfredo Ao Hansen f. 17.08.99, Mariel Rose Hansen f. 21.12.01, Urda Lilje Hansen f. 14.06.03, Solborg Sera Hansen f. 28.02.06 og Tormod Hansen f. 17.04.08 skal bu fast hos Trude Monica Hansen.*
2. *Trude Monica Hansen skal aleine ha foreldreansvaret for Gudmund Cusanus Hansen, Frøydis Hansen, Stauda Sofie Hansen, Alfredo Ao Hansen, Mariel Rose Hansen, Urda Lilje Hansen, Solborg Sera Hansen og Tormod Hansen.*
3. *Frøydis Hansen f. 25.12.93, Stauda Sofie Hansen f. 24.05.97, Alfredo Ao Hansen f. 17.08.99, Mariel Rose Hansen f. 21.12.01, Urda Lilje Hansen f. 14.06.03, Solborg Sera Hansen f. 28.02.06 og Tormod Hansen f. 17.04.08 skal ha samvær med Rune Leander Hansen kvar tredje laurdag frå klokka 1000 til klokka 1600.*
4. *Det skal vera tilsyn under dei 20 første samværa. Familie- og likestillingsdepartementet blir pålagt å oppnemna tilsynsførar.*
5. *Kvar av partane skal dekke sine egne sakskostnader i søksmålet.*

Som det fremgår av pkt 1 og 2 i domsslutningen, omfattet den også Gudmund Cusanus Hansen f. 25.12.93. Søksmålet som nå er reist omfatter imidlertid ikke ham, selv om han ikke er myndig og om noen uker fyller 17 år.

Tingrettens dom ble av Rune Leander Hansen påanket til Gulating lagmannsrett, som den 02.09.2009 traff slik *beslutning*:

1. *Anken nektes fremmet.*

Rune Leander Hansen påanket avgjørelsen til Høyesterett, som den 11.11.2009 avsa kjennelse med slik *slutning*:

- 1 *Lagmannsrettens beslutning 2. september 2009 oppheves.*
- 2 *Begjæringen om midlertidig avgjørelse etter barnelova § 60 tas ikke til følge.*

Høyesteretts avgjørelse om opphevelse var basert på at avgjørelser om å nekte en anke fremmet skal begrunnes, under henvisning til avgjørelsen i HR-2009-1818-S avsnitt 77. Saken ble deretter på nytt tatt til behandling i Gulating lagmannsrett, som i kjennelse avsa 22.12.2009 avsa kjennelse og traff beslutning med slik *slutning*:

- 1 *Anken nektes fremmet.*
- 2 *Begjæring om midlertidig avgjørelse etter barnelovens § 60 tas ikke til følge.*
- 3 *Rune Leander Hansen betaler i saksomkostninger kr 5.000 pluss mva til Trude Monica Hansen/det offentlige innen to uker fra forkynnels av denne kjennelse og beslutning.*

Også denne avgjørelsen ble påanket til Høyesterett som den 25.01.2010, altså for drøyt ti måneder siden, avsa kjennelse med slik *slutning*:

Anken over beslutningen om ankenektelse forkastes.

Begjæringen om midlertidig avgjørelse avvises.

I sakskostnader for Høyesterett betaler Rune Leander Hansen til Trude Monica Hansen 4893,75 - firetusenåttehundreogtittre 75/100 - kroner innen 2 - to - uker fra forkynnelsen av kjennelsen.

Advokat Tone Linn Thingvold har ved stevning av 21.10.2010 reist ny tvist om fast bosted, samvær og foreldreansvar for sju av barna som er omhandlet i avgjørelsene referert ovenfor. Det anføres å foreligge særlige grunner etter barnelovens § 64 for å endre Haugaland tingretts dom av 08.05.2009, som er avgjørelsen som uttrykker det materielle resultat i tvisten.

I stevningen er det henvist til at faren Rune Leander Hansen ikke har hatt samvær med barna slik dommen forutsette, i tiden fra mai 2009, bortsett fra med Frøydis og Stauda. Det er henvist til at disse to barna har bodd sammen med faren hele sitt liv, unntatt tiden etter at moren tok barna med da hun flyttet fra faren i april 2008. Det opplyses at de flyttet tilbake til

faren i mai 2009, ”i strid med mors ønske og i strid med Haugaland tingretts dom av 8. mai 2009.”

Videre opplyses at barneverntjenesten fattet akuttvedtak den 14.01.2010, for barna Frøydis og Stauda Sofie, etter at moren Trude Monica Hansen var blitt tilkjent den daglige omsorg og foreldreansvaret for de sju umyndige barna i familien. I stevningen er henvist til akuttvedtaket - som senere er stadfestet av fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker i Rogaland - der det heter at Rune Leander Hansen er blitt tilkjent ”rett til samvær med barna en gang hver sjette uke inntil tre timer hver gang under kontinuerlig tilsyn av barneverntjenesten. Det står videre at samværene kan avbrytes dersom det vurderes å være uheldig for barna at samværet gjennomføres i sin helhet. Denne dommen er rettskraftig. Samværene kom aldri i gang fordi far ikke tok initiativ til samvær.”

Haugesund kommunes barneverntjeneste reiste etter akuttvedtaket sak for fylkesnemnda med krav om omsorgsovertagelse for barna Frøydis Hansen og Stauda Sofie Hansen, men nemnda traff den 06.05.2010 vedtak med slik slutning:
Begjæring fra barneverntjenesten i Haugesund kommune om omsorgsovertagelse i medhold av lov om barneverntjenester § 4-12, første ledd, litra d, jf annet ledd, av Frøydis Hansen, f. 25.12.93 og Stauda Sofie Hansen, f. 24.05.97, tas ikke til følge.

Bakgrunnen for at barneverntjenesten grep inn i saken, var at de to nevnte døtrene bodde hos faren til tross for tingrettens avgjørelse av spørsmålet om fast bosted. I lys av det som forelå av opplysninger om farens personlighet, og straffbare forhold i form av trusler mv mot barnas mor, som Rune Leander Hansen ble domfelt for den 15.01.2009, mente barneverntjenesten at barnas mor ikke i tilstrekkelig grad var i stand til å trygge barna og sikre mot at de flytter til faren.

Fylkesnemnda synes å ha basert sin avgjørelse om ikke å ta til følge kravet om omsorgsovertagelse på at det ikke foreligger mangler ved morens omsorg isolert sett, at faren har etterlevd ilagt besøksforbud, at moren er utstyrt med voldsalarm, og at faren for at Rune Leander Hansen ”skal hente barna og ta de med seg, må anses som liten. De to barna har begge gitt uttrykk for at de godt kunne tenke seg å bo hos far, men spesielt Frøydis er nok klar over hvilke konsekvenser det vil kunne medføre hvis hun velger å flytte til ham på ny.”

Videre gav nemnda uttrykk for følgende vurdering:
”Fylkesnemnda mener det vil innebære en altfor stor risiko å overta omsorgen og plassere to så velfungerende barn som Frøydis og Stauda i fosterhjem i det alt vesentligste begrunnet i en mulig trussel fra far sin side som nemnda anser som svært lite aktuell ut i fra dagens situasjon. (rettens understreking).

Tingretten har gitt følgende begrunnelse for sitt resultat:

”Retten er av den klare oppfatning at det ikke foreligger særlige grunner som tilsier at den rettskraftige domsavgjørelse som foreligger må endres, jf bl § 64 andre ledd. Videre mener retten at det, basert på at det ”openbert” ikke foreligger slike grunner, kan avsies dom uten hovedforhandling, jf barnelovens § 64 tredje ledd.

Saksøkte Trude Monica Hansen har nedlagt påstand om avvisning av søksmålet, basert på at slike særlige grunner ikke foreligger. Retten legger for sin del til grunn at vurderingen av om særlige grunner foreligger retter seg mot det materielle innhold i tvisten. Det må følgelig tas en reell vurdering av de faktiske og evt rettslige omstendigheter - spesielt relatert til om det er oppstått endringer eller kommet til nye opplysninger - som medfører at saken er kommet i en annen stilling. Dersom dette anses ikke å være tilfelle, vil retten måtte avsi dom for

frifinnelse eller følge den påstand som er nedlagt av saksøkte. Retten har i denne saken valgt sistnevnte alternativ.

I stevningen fra Rune Leander Hansen er det sentrale grunnlaget for rettens avgjørelse i tvisten om fast bosted og foreldreansvar knapt blitt berørt. I tingrettens dom - som er å anse som den sentrale, rettskraftige avgjørelsen - er det gitt uttrykk for følgende generelle konklusjon:

"Etter ei konkret vurdering for alle barna er retten komme til at det beste for dei er å bu fast hos mor. Retten har lagt avgjerande vekt på foreldra sine personlege eigenskapar. Retten meiner at far samla sett over tid har vist ei framferd som ikkje er til barna sitt beste. I vurderinga har retten også lagt vekt på at det ligg føre usikkerhet rundt far si psykiske helse(rettens understreking).

I stevningen er det rettet angrep mot utsagn i barnevernets akuttvedtak og vist til uttalelser om samværsspørsmålet etc i fylkesnemndas vedtak. Barnevernssaken er imidlertid verken formelt eller reelt en del av temaet saken gjelder. Tingrettens dom er avsagt basert på omfattende bevisførsel, i stor grad knyttet til fars atferd og personlighetstrekk. Det var også oppnevnt sakkyndig i saken, for blant annet å vurdere Rune Leander Hansens personlighetstrekk og evt følger av disse for hans omsorgsevne.

Barnevernets akuttvedtak og den videre saksbehandling overfor og i fylkesnemnda er basert på det utgangspunkt at flere av barna har hatt behov for å bli trygget mot kontakt med Rune Leander Hansen, i strid med det som er fastsatt i dommen. Kravet om omsorgsovertagelse for to av barna er uttrykkelig sagt å være basert på tvil om hvorvidt barnas mor er i stand til å stå imot press og manipulering fra hans side for å få barna til å flytte til ham og/eller ha omfattende kontakt med ham.

Barnevernets inngripen i saken er følgelig, slik retten vurderer det, en illustrasjon nettopp på at sterke hensyn taler for fast bosted hos moren i stedet for faren, og på innskrenkning i samværene og behov for tilsyn i forbindelse med dem, slik dommen forutsetter. Saksbehandlingen i barnevernet innebærer derfor nye omstendigheter, men disse omstendighetene bidrar bare til å styrke begrunnelsen for de avgjørelser som er truffet.

Videre viser retten til at Rune Leander Hansen ifølge tingrettens dom er *"dømd for mellom anna drapstruslar mot mor, og han er pålagt besøksforbod."*

Da tingrettens dom ble avsagt var straffedommen ikke som nå rettskraftig. Tingretten valgte likevel å legge vekt på forholdene som var beskrevet i straffesaken, en vurdering som i ettertid har vist seg å være riktig. Gulating lagmannsretts vurdering av Hansen er i kjennelse av 22.12.2009 uttrykt slik:

"Lagmannsretten finner for sin del ikke avgjørende hvorvidt den schizofrenidiagnose som er stilt for Rune Leander Hansen fremdeles kan opprettholdes. Det synes utvilsomt at Rune Leander Hansen sine personlige egenskaper og framferd, slik beskrevet i tingrettens premisser og ytterligere dokumentert gjennom hans prosesskriv og CD'er innsendt til lagmannsretten og Høyesterett, tilsier at et ikke er til barnets beste å bo hos ham. Lagmannsretten finner ikke at barnas uttalelser kan medføre et annet resultat i denne saken. Lagmannsretten finner videre at ikke at det er forhold som tilsier at samværet med far skal utvides, snarere tvert imot."

Slik retten vurderer det nye søksmålet, er det basert på at Rune Leander Hansen ikke godtar de vurderinger som er foretatt av ham som omsorgsperson. Videre synes han å fortsette å benytte angivelige uttrykk for ønsker fra barnas side til støtte for sitt syn, til tross for at denne argumentasjonen har vært benyttet i den tidligere tvisten - uten å ha ført frem. Det foreligger overhodet ikke noen nye opplysninger som setter spørsmålet om hvem av foreldrene barna skal bo hos i noe annet lys enn da tingrettens dom ble avsagt. Avgjørelsene

som er truffet tidligere er for øvrig i stor grad basert på faktiske opplysninger om farens atferd og personlighetstrekk. Dette er faktorer som er lite gjenstand for forandring, slik at det fremstår som ekstraordinært dårlig begrunnet å henvise til bl § 64 andre ledd.

Endring av avgjørelsen om foreldreansvar fortøner seg som, om mulig, enda mer uaktuelt, og påstanden tas her ikke til følge.

I stevningen har Rune Leander Hansen også fremholdt at det foreligger uenighet mellom ham og moren om hvordan tilsyn skal gjennomføres, og til at det har vist seg praktisk vanskelig å få etablert tilsyn. Både selve samværsfastsettelsen og tilsynsspørsmålet er imidlertid grundig redegjort for i tingrettens dom, der det bl a heter:

"Retten (meiner) det er behov for tilsyn i overleveringssituasjonene og ved slutten av samværa. Tilsynsførar si rolle vil vera å vera tilstades ved overleveringane. I tillegg må tilsynsførar bidra til å sikra at samværa blir avslutta når dei skal, det kan dermed vera behov for at tilsynsførar er tilstades eller har kontakt med far mot slutten av samværa."

Dette er den bruk av tilsyn som retten har forutsatt, og begge parter må innrette seg etter forutsetningene som er uttrykt. Problemet med å få engasjert enten offentlig eller privat tilsyn har imidlertid uttrykkelig også vært tema for retten, for i dommen uttrykkes også følgende: *Vilkåret om tilsyn held fram sjølv om tidsramma blir brukt opp. Dersom det offentlege ikkje vil medvirka utover dette, må partane sjølv finne fram til alternative tilsynsordningar*(rettens understreking)."

Etter lagmannsrettens oppfatning er det intet i anken – verken isolert eller samlet – som er egnet til å endre tingrettens dom og kjennelse. Det er intet som taler for at ikke tingretten har lagt vekt på hva som har vært til barnas beste ved avgjørelsen. Det er ikke grunnlag for ankende parts anførsler om at tingretten ikke har vektlagt kontradiksjon, likhet for loven og likeverd, at tingretten har vært forutinntatt og favoriserende eller at domstolene automatisk og ukritisk har lagt barnevernets fremstilling til grunn. Tvert om er ankens innhold, og de karakteristika som ankende part der har gitt, egnet til å styrke tingrettens resultat. Etter å ha gjennomgått anken, fremstår dette som så åpenbart at det ikke finnes nødvendig å begrunne dette nærmere. Lagmannsretten finner at tingrettens resultat er det klart beste for barna, både i dommen og kjennelsen. Lagmannsretten finner det således klart at anken ikke vil føre frem. Det er således heller ingen grunn til å endre tingrettens resultat i den midlertidige avgjørelsen.

Ankemotparten har vunnet saken, og har krav på full erstatning for sine sakskostnader fra ankende part, jf. tvisteloven § 20-2. Lagmannsretten finner ikke grunn til å gjøre unntak fra hovedregelen i medhold av tredje ledd, og ankende part pålegges å dekke ankemotpartens sakskostnader for lagmannsretten. Disse er ikke angitt nærmere. På bakgrunn av innholdet i anketilsvaret tilkjennes sakskostnader med kroner 3 000 inkludert merverdiavgift.

Beslutningen og kjennelsen er enstemmig.

Slutning i beslutning:

1. Anken nektes fremmet.
2. I sakskostnader for lagmannsretten betaler Rune Leander Hansen kroner 3 000 – tretusen – til Trude Monica Hansen/det offentlige innen 2 – to – uker fra forkynnelse av beslutningen.

Slutning i kjennelse:

Anken forkastes

Haakon Meyer

Kjell Frønsdal

Margareth Christophersen

Rett utskrift:

Linda M. Moen
Linda M. Moen

Rettledning om ankeadgangen vedlegges.

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker

Reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 om anke til lagmannsretten og Høyesterett regulerer den adgangen partene har til å få avgjørelser overprøvd av høyere domstol. Tvisteloven har noe ulike regler for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger.

Ankefristen er én måned fra den dagen avgjørelsen ble forkynt eller meddelt, hvis ikke noe annet er uttrykkelig bestemt av retten.

Den som anker må betale behandlingsgebyr. Den domstolen som har avsagt avgjørelsen kan gi nærmere opplysning om størrelsen på gebyret og hvordan det skal betales.

Anke til lagmannsretten over dom i tingretten

Lagmannsretten er ankeinstans for tingrettens avgjørelser. En dom fra tingretten kan ankes på grunn av feil i bedømmelsen av faktiske forhold, rettsanvendelsen, eller den saksbehandlingen som ligger til grunn for avgjørelsen.

Tvisteloven oppstiller visse begrensninger i ankeadgangen. Anke over dom i sak om formuesverdi tas ikke under behandling uten samtykke fra lagmannsretten hvis verdien av ankegjensstanden er under 125 000 kroner. Ved vurderingen av om samtykke skal gis skal det blant annet tas hensyn til sakens karakter, partenes behov for overprøving, og om det synes å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket eller ved behandlingen av saken.

I tillegg kan anke – uavhengig av verdien av ankegjensstanden – nektes fremmet når lagmannsretten finner det klart at anken ikke vil føre fram. Slik nekting kan begrenses til enkelte krav eller enkelte ankegrunner.

Anke framsettes ved skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Selvprosederende parter kan inngi anke muntlig ved personlig oppmøte i tingretten. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater inngir muntlig anke.

I ankeerklæringen skal det særlig påpekes hva som bestrides i den avgjørelsen som ankes, og hva som i tilfelle er ny faktisk eller rettslig begrunnelse eller nye bevis.

Ankeerklæringen skal angi:

- ankeinstansen
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hvilken avgjørelse som ankes
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det krav ankesaken gjelder, og en påstand som angir det resultatet den ankende parten krever
- de feilene som gjøres gjeldende ved den avgjørelsen som ankes
- den faktiske og rettslige begrunnelse for at det foreligger feil
- de bevisene som vil bli ført
- grunnlaget for at retten kan behandle anken dersom det har vært tvil om det
- den ankende parts syn på den videre behandlingen av anken

Anke over dom avgjøres normalt ved dom etter muntlig forhandling i lagmannsretten. Ankebehandlingen skal konsentreres om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet og tvilsomme når saken står for lagmannsretten.

Anke til lagmannsretten over kjennelser og beslutninger i tingretten

Som hovedregel kan en *kjennelse* ankes på grunn av feil i bevisbedømmelsen, rettsanvendelsen eller saksbehandlingen. Men dersom kjennelsen gjelder en saksbehandlingsavgjørelse som etter loven skal treffes etter et skjønn over hensiktsmessig og forsvarlig behandling, kan avgjørelsen for den skjønsmessige avveiningen bare angripes på det grunnlaget at avgjørelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan bare ankes på det grunnlaget at retten har bygd på en uriktig generell lovforståelse av hvilke avgjørelser retten kan treffe etter den anvendte bestemmelsen, eller på at avgjørelsen er åpenbart uforsvarlig eller urimelig.

Kravene til innholdet i ankeerklæringen er som hovedregel som for anke over dommer.

Etter at tingretten har avgjort saken ved dom, kan tingrettens avgjørelser over saksbehandlingen ikke ankes særskilt. I et slikt tilfelle kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Anke over kjennelser og beslutninger settes fram for den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anke over kjennelser og beslutninger avgjøres normalt ved kjennelse etter ren skriftlig behandling i lagmannsretten.

Anke til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Slikt samtykke skal bare gis når anken gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. – Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta til behandling anker over *kjennelser og beslutninger* dersom de ikke reiser spørsmål av betydning utenfor den foreliggende saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves, eller den i det vesentlige reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelse og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.

GULATING LAGMANNSRETT

Dok 12

Rune Leander Hansen

5568 Vikebygd

Deres referanse

Vår referanse

Dato

11-016621ASD-GULA/AVD1

24.02.2011

Postforkynning med mottakskvittering Rune Leander Hansen - Trude Monica Hansen

Vedlagte dokument(er):

Dokument	Dokumentdato	Dokumentnummer
Beslutning og kjennelse av 24.02.11	24.02.2011	16621/8

regnes som forkynt for **deg 26.02.11** .

At dokumentet er forkynt, vil si at det regnes for å ha kommet fram til deg, slik at du har kunnet gjøre deg kjent med innholdet. Forkynningsdatoen er blant annet utgangspunkt for fristberegning.

Dersom du mottar dette brevet **senere** enn nevnte dato, og derfor ønsker et senere utgangspunkt for fristberegningen, må du straks ta kontakt med vårt kontor. Årsaken til forsinkelsen må opplyses.

Merk: Du må snarest mulig og senest **innen 03.03.2011** bekrefte at brevet er mottatt ved å fylle ut kvitteringen og sende den tilbake i vedlagte konvolutt. Dersom vi ikke innen fristens utløp får mottakskvitteringen i retur, vil vedlagte dokument(er) bli forkynt for deg på bopel eller arbeidsplass av lensmannen eller stevnevitnet.

Hvis du har spørsmål om forkynningen, kan du ta kontakt med vårt kontor.

Gulating lagmannsrett
for lagdommer Haakon Meyer

Linda M. Moen

Linda M. Moen
saksbehandler

Postadresse
Postboks 7414, 5020 BERGEN

Sentralbord
Bergen: 55699500
Stavanger: 51299080

Saksbehandler
Linda M. Moen

Bankgiro

Organisasjonsnummer

Kontoradresse
Bergen tinghus, Tårnplassen 2

Telefaks
55699501

Telefon
55699536

Ekspedisjonstid
0830-1500

Internett/E-post
<http://www.domstol.no/gulating/>
gulating.lagmannsrett@domstol.no

EGEN KOPPI
RLH

Sendes tilbake til:

Benytt skankekoplett.

Gulating lagmannsrett
Postboks 7414, 5020 BERGEN

Kvittering for mottak av forkynning
11-016621ASD-GULA/AVD1: Rune Leander Hansen - Trude Monica Hansen

De(t) dokument(er) som er nevnt nedenfor, er mottatt:

Dokument	Dokumentdato	Dokumentnummer
Beslutning og kjennelse av 24.02.11	24.02.2011	16621/8

28.02.2011 *Rune L. Hansen*

Dato

Underskrift
Rune Leander Hansen

Telefon arbeid

Telefon privat
53767687

Telefon mobil

P
R
P
I
A
O
R
R
I
A
T
V
A
I
O
R
N
E

Gulating lagmannsrett
Postboks 7414
A 5020 Bergen

0
5
9
2
9
7

